

HỘI THỨ 2

I. PHẨM DUYÊN KHỜI

Tôi nghe như vậy:

Một thời, ở núi Thử Phong thuộc thành Vương Xá, đức Thế Tôn cùng với đại chúng Bí-sô năm ngàn người đều là bậc A-la-hán đã diệt trừ hết các lậu hoặc, không còn phiền não, được chơn tự tại, tâm thiện giải thoát, tuệ thiện giải thoát, như ngựa hay, rồng lớn được thuần thực, việc cần làm đã làm, việc cần giải quyết đã giải quyết xong, đã bỏ các gánh nặng, được tự lợi, hết các kiết sử, chánh tri giải thoát, chí tâm tự tại, cứu cánh đệ nhất, chỉ trừ A-nan-đà còn ở địa vị hữu học, đắc quả Dự lưu. Trong đó, cụ thọ Thiện Hiện là bậc thượng thủ. Lại có năm trăm Bí-sô-ni đều đắc quả A-la-hán, trong đó Tôn giả Trì Dự là bậc thượng thủ. Lại có vô lượng chúng Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tur-ca đã được kiến đế. Lại có vô lượng vô số chúng đại Bồ-tát, đều được Đà-la-ni và Tam-ma-địa, thường an trụ tánh không, hoạt động trong cảnh giới vô tướng, nguyện vô phân biệt, luôn luôn hiển hiện ở trước. Đối với các pháp tánh, đầy đủ nhãn bình đẳng, được vô ngại biện tài, thần thông bất thối, lời nói việc làm thanh cao, siêng năng không biếng nhác, truyền bá Chánh pháp, không có mong cầu, ứng hợp chân lý, căn cơ, lia các đối gạt, đối với pháp nhãn thâm sâu, đạt đến chỗ rốt ráo, trừ các sợ hãi, làm cho quân ma hàng phục, diệt trừ tất cả các hoặc và nghiệp chướng, đầy đủ trí tuệ biện tài, phương tiện quyền xảo, đã vô số kiếp trang nghiêm bằng đại thế nguyện, trước khi nói, biểu lộ nét mặt tươi vui, nụ cười hàm tiếu, khen ngợi bằng lời nói hay đẹp, thông suốt vô cùng, oai đức tôn nghiêm, ở giữa chúng không sợ, phong thái nhàn nhã, đi đứng hợp với nghi tắc, giảng Chánh pháp thông suốt như nước chảy, trải qua nhiều kiếp không dứt, quán sát các pháp đều như huyễn, như sóng nắng, như cảnh trong mộng, như trăng dưới nước, như tiếng vang, như hoa đóm trên không, như bóng hình trong gương, như thành Càn-thát-bà, các thứ biến hóa đều biết là không thật, chỉ hiện ra giống như có. Tâm không thấp hèn mà thần nhiên, không sợ nên có thể lãnh hội được tất cả pháp môn, hiểu rõ thông suốt tâm, hạnh, chỗ hướng đến của chúng sanh mà cứu vớt họ, thành tựu nhãn tối thượng, khéo biết thật tánh, tiếp nhận đại nguyện của vô số chư Phật ở vô biên cõi Phật trong khắp mười phương, thường thiên định chánh niệm tỉnh giác. Vì muốn độ chúng hữu tình,

nên đã từng phụng sự, khuyến thỉnh chư Phật trụ lâu ở đời, chuyên bán xe Chánh pháp, diệt trừ các phiền não, kiến chấp trói buộc, an trụ vô lượng trăm nghìn pháp môn đẳng trì, dẫn phát vô biên thiện pháp thù thắng. Các Đại Bồ-tát này đầy đủ vô lượng công đức như vậy. Các vị đó là: Bồ-tát Hiền Hộ, Bồ-tát Bảo Tánh, Bồ-tát Đạo Sư, Bồ-tát Nhân Thọ, Bồ-tát Tinh Thọ, Bồ-tát Thường Thọ, Bồ-tát Đức Tạng, Bồ-tát Thượng Tuệ, Bồ-tát Bảo Tạng, Bồ-tát Thắng Tuệ, Bồ-tát Tăng Trưởng Tuệ, Bồ-tát Bất Hư Kiến, Bồ-tát Thiện Phát Thú, Bồ-tát Thiện Dũng Mạnh, Bồ-tát Thường Tinh Tiến, Bồ-tát Thường Gia Hạnh, Bồ-tát Bất Xả Ách, Bồ-tát Nhật Tạng, Bồ-tát Vô Tỷ Tuệ, Bồ-tát Quán Tự Tại, Bồ-tát Đắc Đại Thế, Bồ-tát Diệu Cát Tường, Bồ-tát Kim Cương Tuệ, Bồ-tát Bảo Ấn Thủ, Bồ-tát Thường Cử Thủ, Bồ-tát Từ Thị. Như vậy vô lượng trăm ngàn muôn ức Đại Bồ-tát đều là con của bậc Pháp vương, có thể nói ngôi tôn quý, mà làm bậc thượng thủ.

Lúc bấy giờ, đức Thế Tôn tự trải tọa cụ, ngồi kiết già trên tòa sư tử, thân ngay thẳng an trụ chánh niệm, nhập chánh định tối thượng. Các chánh định đều được sanh ra từ chánh định này.

Bấy giờ, với chánh tri, chánh niệm đức Thế Tôn an tường xuất ra khỏi đẳng trì vương ấy, với thiên nhãn thanh tịnh quán sát hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương. Toàn thân hoan hỷ, từ nơi tướng thiên bức luân dưới hai bàn chân phóng ra sáu mươi trăm ngàn vô số ánh sáng. Từ mười ngón chân, hai mu bàn chân, hai gót chân, bốn mắt cá, hai ống chân, hai bắp chân, hai đầu gối, hai đùi vế, hai bắp vế, eo, hông, bụng, lưng, rốn, tim, ngực, chũ vạn ngay ngực, hai bên vú, hai nách, hai vai, hai bắp tay, hai khuỷu tay, hai cánh tay, hai cổ tay, hai bàn tay, mười ngón tay, ót, cổ họng, má, cằm, hai gò má, đỉnh đầu, trán, hai chân mày, hai mắt, hai tay, hai mũi, miệng, bốn răng cửa, bốn mươi răng, tướng lông giữa đôi chân mày đều phóng ra sáu mươi trăm ngàn vô số ánh sáng, mỗi tia sáng này đều chiếu khắp ba ngàn đại thiên thế giới, từ đó nối tiếp chiếu đến hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương. Chúng sanh nào gặp ánh sáng này chắc chắn sẽ được Vô Thượng Chánh Đẳng Giác.

Bấy giờ, đức Thế Tôn vui vẻ, từ các lỗ chân lông trên thân đều phóng ra sáu mươi trăm ngàn vô số ánh sáng, mỗi tia sáng này đều chiếu khắp ba ngàn đại thiên thế giới, từ đó nối tiếp chiếu đến hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương. Chúng sanh nào gặp ánh sáng này chắc chắn sẽ được Vô Thượng Chánh Đẳng Giác.

Bấy giờ, Thế Tôn hiện thân ánh sáng chiếu khắp ba ngàn đại thiên thế giới. Từ đó nối tiếp chiếu đến hằng hà sa số thế giới chư Phật

khắp mười phương. Chúng sanh nào gặp ánh sáng này chắc chắn sẽ được Vô Thượng Chánh Đẳng Giác.

Bấy giờ, Thế Tôn vui vẻ mỉm cười, từ trong miệng của Ngài phóng ra tướng lưới rộng dài bao trùm khắp ba ngàn đại thiên thế giới. Lại từ tướng lưới phát ra vô lượng trăm ngàn ánh sáng nhiều màu sắc. Từ trong ánh sáng nhiều màu sắc này hiện ra hoa sen báu. Ngàn cánh của hoa sen ấy đều có màu hoàng kim, được trang nghiêm bằng các châu báu. Ánh sáng hoa sen ấy chiếu khắp ba ngàn đại thiên thế giới, từ đó nối tiếp chiếu khắp hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương. Trong các đài hoa đều có vị hóa Phật ngồi kiết già thuyết giảng diệu pháp. Mỗi mỗi pháp âm đều thuyết pháp tương ứng với sáu pháp Ba-la-mật-đa. Hữu tình nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác.

Bấy giờ, vẫn ngồi trên tòa, Thế Tôn an trụ vào chánh định Su Tử, hiện oai lực thần thông làm cho ba ngàn đại thiên thế giới, biến động sáu cách: rung động, rung động mạnh, rung động mạnh đều khắp, vọt lên, vọt lên mạnh, vọt lên mạnh đều khắp, vang động, vang động mạnh, vang động mạnh đều khắp, khua đập, khua đập mạnh, khua đập mạnh đều khắp, gầm rống, gầm rống lớn, gầm rống lớn đều khắp, nổ, nổ lớn, nổ lớn đều khắp. Lại làm cho phía Đông vọt lên, phía Tây chìm xuống, phía Tây vọt lên, phía Đông chìm xuống, phía Nam vọt lên, phía Bắc chìm xuống, phía Bắc vọt lên, phía Nam chìm xuống, ở giữa vọt lên, bốn bên chìm xuống, bốn bên vọt lên, chính giữa chìm xuống, mặt đất mềm mại, thanh tịnh chiếu sáng, làm cho chúng sanh được lợi ích an vui.

Khi ấy, tất cả chúng sanh trong các đường ác địa ngục, bàng sanh, ngạ quỷ, địa ngục vô gián, hầm lửa trong ba ngàn đại thiên thế giới đều được thoát khỏi khổ nạn. Sau khi bỏ thân này, được sanh vào loài người và cõi trời lục dục, nhớ đến đời trước nên vui mừng, hớn hờ, đồng đến gặp Phật, tâm thành kính đánh lễ dưới chân Phật. Từ đây lần lần đến khắp hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương. Như vậy, nhờ thần lực của Phật, thế giới biến động sáu cách, tất cả chúng sanh ở trong đường ác, đều thoát khỏi khổ nạn, sau khi từ bỏ thân ấy được sanh trong loài người và cõi trời lục dục, nhớ đến đời trước của mình nên vui mừng hớn hờ từ nơi đó đến gặp Phật, đánh lễ dưới chân Ngài. Khi ấy, chúng sanh trong ba ngàn đại thiên thế giới và hằng hà sa số thế giới khác trong mười phương, người mù thấy được, người điếc nghe được, người câm nói được, người cuồng nhớ nghĩ được, kẻ loạn tâm ổn định được, người nghèo được giàu, người

không có áo được áo, người đói được ăn, người khát được uống, người bệnh được trị lành, người xấu được đẹp, người tàn tật được đầy đủ, người thiếu các căn được đầy đủ, người mê muội được tỉnh ngộ, người lo buồn được yên vui.

Lúc đó, các chúng sanh, với tâm bình đẳng đối với nhau như cha, như mẹ, như anh em, như chị em, như bạn bè, như người thân, xa lìa tà ngữ, tà nghiệp, tà mạng, tu tập chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, xa lìa mười nghiệp đạo ác, tu tập mười nghiệp đạo thiện, xa lìa tâm tư ác, tu tâm tư thiện, xa lìa phi phạm hạnh, tu chánh phạm hạnh, ưa trong sạch, bỏ ô uế, ưa an tịnh, bỏ huyên náo, thân tâm an nhiên, phát sanh hỷ lạc, như người tu hành nhập định thứ ba ngay trong hiện tại phát sanh thắng tuệ, đều nghĩ các việc: Bồ thí, điều phục, an nhẫn, tinh tấn, tịch tịnh, quán xét, xa lìa buông lung, tu hành phạm hạnh, từ, bi, hỷ, xả đối với chúng hữu tình, không quấy hại nhau, còn gì tốt đẹp bằng.

Lúc bấy giờ, trên tòa sư tử, đức Thế Tôn phóng ánh sáng thù thắng, oai đức trang nghiêm, che khắp ba ngàn đại thiên thế giới và hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương, làm cho ánh sáng núi Tô-mê-lô (Tu-di sơn), núi Luân vi (Thiệt vi) v.v... các cung điện của trời, thần, rờng cho đến trời Tịnh cư đều bị ẩn mất, như ánh sáng trăng tròn mùa thu che ánh sáng của các ngôi sao, như ánh sáng mặt trời mùa hạ làm mất ánh sáng các sắc, như núi chúa Diệu cao (Tu-di sơn) bằng bốn loại báu che mất ánh sáng của các núi khác. Phật dùng thần lực hiện sắc thân làm cho tất cả chúng sanh ở ba ngàn đại thiên thế giới đều trông thấy. Lúc ấy, vô lượng vô số chư thiên trời Tịnh cư cho đến thiên chúng ở cõi trời Dục giới, trời Tứ đại thiên, người chẳng phải người trong ba ngàn đại thiên thế giới thấy Như Lai ngồi trên tòa sư tử, uy nghiêm, hào quang rực rỡ như núi vàng lớn thì vui mừng hớn hờ, khen ngợi là việc chưa từng có, đại chúng đều đem các loại tràng hoa, hương bột thơm, đẹp, y phục, anh lạc, tràng phan, lọng, kỹ nhạc, châu báu và vô lượng các loại hoa sen xanh, hoa sen đỏ, hoa sen trắng, hoa sen vàng, hoa sen hồng, hương hoa sen cõi trời, hoa cây kim tiền cõi trời, hương hoa lá và vô lượng các loại hoa mọc dưới nước, trên bờ dâng cúng, rải trên đức Phật. Do thần lực của Phật các tràng hoa đó đều xoay tròn trên không, kết thành đài hoa khắp ba ngàn đại thiên thế giới, trên trời rủ xuống các loại hoa, phan lọng, chuông báu, ngọc trang sức, rực rỡ thật đáng ưa thích. Khi ấy, cõi Phật này trang nghiêm vi diệu, giống như thế giới Tây Phương Cực Lạc. Hào quang của Phật chiếu sáng khắp ba ngàn đại thiên làm cho các vật trên hư không đều

có màu hoàng kim, hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương đều như vậy.

Khi ấy, nhờ thần lực của Phật, trong các quốc độ khắp ba ngàn đại thiên thế giới, tất cả trời người đều thấy Phật ngồi ngay trước mặt và cho rằng được Như Lai thuyết pháp riêng cho mình.

Lúc bấy giờ, vẫn ngồi trên tòa, Thế Tôn vui vẻ, mỉm cười, từ trong miệng Ngài phóng ra ánh sáng lớn chiếu khắp các quốc độ trong ba ngàn đại thiên thế giới và hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương. Khi ấy, nương theo ánh sáng của Phật, tất cả chúng sanh trong các quốc độ khắp ba ngàn đại thiên thế giới đều thấy tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác với chúng Thanh văn, Bồ-tát vây quanh và tất cả chúng hữu tình, vô tình với nhiều chủng loại sai khác trong hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương.

Khi ấy, nương theo ánh sáng của Phật, tất cả chúng hữu tình ở hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương cũng thấy quốc độ này có Phật Thích Ca Mâu Ni Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác với chúng Thanh văn, Bồ-tát vây quanh và tất cả chúng hữu tình, vô tình với nhiều chủng loại khác nhau.

Bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Đông tên là Đa Bảo, đức Phật hiệu là Bảo Tánh, đang thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho chúng Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Phổ Quang thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật trong lòng phân vân, nên đến chỗ Phật thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào mà có điềm này?

Đức Phật Bảo Tánh dạy Bồ-tát Phổ Quang:

- Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Tây, đến thế giới tận cùng tên là Kham Nhẫn, đức Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho chúng Bồ-tát. Do thần lực của Phật kia nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Phổ Quang vui mừng hơn hờ thưa: Bạch Thế Tôn! Con muốn đến thế giới Kham Nhẫn, lễ bái cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Khi ấy, Phật Bảo Tánh dạy Bồ-tát Phổ Quang:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Phật Bảo Tánh đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Phổ Quang và dặn:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và thưa lại lời Ta như vậy: Đức Bảo Tánh Như Lai có lời hỏi thăm Ngài có được ít

bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm các Phật sự. Đến thế giới ấy ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp, vì nguyện lực nên sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật Bảo Tánh dạy, Bồ-tát Phổ Quang nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật, rồi lui.

Đại chúng đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp và bắt đầu đi, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Đông, đến cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, các vị đánh lễ Thế Tôn, đi nhiều trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên. Bồ-tát Phổ Quang ở trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hàng hà sa số thế giới ở phương Đông, đến thế giới sau cùng tên là Đa Bảo, đức Phật hiệu là Bảo Tánh, đức Phật ấy hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới chư Phật ở phương Đông. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng hữu tình nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Phổ Quang và các quyến thuộc đều vui mừng hớn hở, khen ngợi là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Đông khác cũng như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hàng hà sa số thế giới về phương Nam tên là Ly Nhất Thiết Ưu, đức Phật hiệu là Vô Ưu Đức, đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Lúc đó có Bồ-tát tên là Ly Ưu, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Vô Ưu Đức bảo Bồ-tát Ly Ưu:

- Từ đây đi về hàng hà sa số thế giới ở phương Bắc, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhân, đức Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật nên có điềm này.

Nghe nói rồi, Bồ-tát Ly Ưu vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con muốn đến thế giới Kham Nhân, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Lúc đó, Phật Vô Ưu Đức bảo Bồ-tát Ly Ưu:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Phật Vô Ưu Đức đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Ly Ưu và dặn:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Vô Ưu Đức có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thư thái, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp, vì nguyện lực nên sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật Vô Ưu Đức dạy, Bồ-tát Ly Ưu nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật, rồi lui.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Nam, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, các vị đánh lễ Thế Tôn, đi nhiều trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên. Bồ-tát Ly Ưu ở trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hàng hà sa số thế giới ở phương Nam, đến thế giới sau cùng tên là Ly Nhất Thiết Ưu, đức Phật hiệu là Vô Ưu Đức. Đức Phật ấy hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thư thái, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Nam. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến

khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng hữu tình nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Ly Ưu và các quyền thuộc đều vui mừng, hớn hở, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rời lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Nam khác cũng như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Tây tên là Cận Tịch Tĩnh, đức Phật hiệu là Bảo Diệm đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Hạnh Tuệ, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Bảo Diệm bảo Bồ-tát Hạnh Tuệ:

- Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Đông, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Hạnh Tuệ vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con xin qua thế giới Kham Nhẫn, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Lúc đó, Phật Bảo Diệm bảo Bồ-tát Hạnh Tuệ:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Phật Bảo Diệm đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Hạnh Tuệ và dặn:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Bảo Diệm có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp, vì nguyện lực nên sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật Bảo Diệm, Bồ-tát Hạnh Tuệ nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiễu quanh bên phải Phật, rời lui.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Tây, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, các vị đánh lễ Thế Tôn, đi nhiều trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên. Bồ-tát Hạnh Tuệ ở trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hàng hà sa số thế giới ở phương Tây, đến thế giới sau cùng tên là Cận Tịch Tĩnh, Phật hiệu là Bảo Diệm. Đức Phật ấy hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thư thái, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Tây. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng hữu tình nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Hạnh Tuệ và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hở, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Tây khác cũng như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hàng hà sa số thế giới về phương Bắc tên là Tối Thắng, đức Phật hiệu là Thắng Đế đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Thắng Thọ, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Thắng Đế bảo Bồ-tát Thắng Thọ:

- Từ đây đi về hàng hà sa số thế giới ở phương Nam, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Thắng Thọ vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con xin qua thế giới Kham Nhẫn, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Lúc đó, Phật Thắng Đế bảo Bồ-tát Thắng Thọ:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Phật Thắng Đê đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Thắng Thọ và dạy:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Thắng Đê có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thư thái, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp, vì nguyện lực nên sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Thắng Thọ nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiễu quanh bên phải Phật, rồi lui ra.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Bắc, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, các vị đánh lễ Thế Tôn, đi nhiễu trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên. Bồ-tát Thắng Thọ ở trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hàng hà sa số thế giới ở phương Bắc, đến thế giới sau cùng tên là Tỏi Thắng, Phật hiệu là Thắng Đê. Đức Phật ấy hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thư thái, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Bắc. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sanh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Thắng Thọ và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hở, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Bắc khác cũng như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hàng hà sa số thế giới về phương Đông Bắc tên là Định Trang Nghiêm, đức Phật hiệu là Định Tượng Thắng Đức đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-

tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Ly Trần Đồng Mãnh, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Bồ-tát Ly Trần Đồng Mãnh:

- Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Tây Nam, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật đó nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Ly Trần Đồng Mãnh vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con muốn qua thế giới Kham Nhẫn, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Lúc đó, Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Bồ-tát Ly Trần Đồng Mãnh:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Ly Trần Đồng Mãnh và dạy:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Định Tượng Thắng Đức có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhần được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông đem hoa sen này dâng đức Phật ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp, vì nguyện lực nên sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Ly Trần Đồng Mãnh nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật, rồi lui ra.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Đông Bắc, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiều trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên.

Bồ-tát Ly Trần Đồng Mãnh ở trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Đông Bắc, đến thế giới sau cùng tên là Định Trang Nghiêm, Phật hiệu là Định Tượng Thắng Đức. Đức Phật ấy hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Đông Bắc. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sanh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Ly Trần Đồng Mãnh và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hở, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Đông Bắc khác cũng như vậy.

Lúc bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Đông Nam tên là Diệu Giác Trang Nghiêm Thậm Khả Ái Lạc, đức Phật hiệu là Liên Hoa Thắng Đức đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Liên Hoa Thủ, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thủ:

- Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Tây Bắc, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật ấy nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Liên Hoa Thủ vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con muốn qua thế giới Kham Nhẫn, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Lúc đó, Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thủ:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Liên Hoa Thủ và dạy:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Liên Hoa Thắng Đức có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh bằng. Do nguyện lực mà sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Liên Hoa Thủ nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật và lui ra.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Đông Nam, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiều trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên.

Bồ-tát Liên Hoa Thủ ở trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Đông Nam, đến thế giới sau cùng tên là Diệu Giác Trang Nghiêm Thâm Khả Ái Lạc, Phật hiệu là Liên Hoa Thắng Đức. Đức Phật ấy hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Đông Nam. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sanh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Liên Hoa Thủ và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hờ, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Đông Nam khác cũng như vậy.

Lúc bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Tây Nam tên là Ly Trần Tự, đức Phật hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Nhật Quang Minh, thấy ánh sáng

lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Bồ-tát Nhật Quang Minh:

- Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Đông Bắc, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật kia nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Nhật Quang Minh vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con muốn qua thế giới Kham Nhẫn, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Lúc ấy, Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Bồ-tát Nhật Quang Minh:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Nhật Quang Minh và dạy:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thư thối, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp. Vì nguyện lực mà sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Nhật Quang Minh nhận hoa, cùng vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiễu quanh bên phải Phật và lui ra.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Tây Nam, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiễu trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên.

Bồ-tát Nhật Quang Minh ở trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Tây Nam, đến thế giới sau cùng tên là Ly Trần Tự, Phật hiệu là Nhật

Luân Biến Chiếu Thắng Đức. Đức Phật ấy hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Tây Nam. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sanh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng quả Vô Thượng Bồ-Đề. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Nhật Quang Minh và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hở, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Tây Nam khác cũng như vậy.

Lúc bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Tây Bắc tên là Chơn Tự Tại, đức Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Bảo Thắng, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Bồ-tát Bảo Thắng:

- Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Đông Nam, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Bảo Thắng vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con muốn qua thế giới Kham Nhẫn, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Khi ấy, Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Bồ-tát Bảo Thắng:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Bảo Thắng và dạy:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Nhất Bảo Cái Thắng có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời

có nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp. Vì nguyện lực mà sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Bảo Thắng nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật và lui ra.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Tây Bắc, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiều trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên.

Bồ-tát Bảo Thắng ở trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Tây Bắc, đến thế giới sau cùng tên là Chơn Tự Tại, Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng có lời hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Tây Bắc. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sanh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng quả Vô Thượng Bồ-Đề. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Bảo Thắng và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hởi, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Tây Bắc khác cũng như vậy.

Lúc bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Dưới tên là Liên Hoa, đức Phật hiệu là Liên Hoa Đức đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Liên Hoa Thắng, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Liên Hoa Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thắng:

- Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Trên, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp

thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Liên Hoa Thắng vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con muốn qua thế giới Kham Nhẫn, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Khi ấy, Phật Liên Hoa Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thắng:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Liên Hoa Thắng và dạy:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Liên Hoa Đức có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơ thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trụ vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp. Vì nguyện lực nên sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Liên Hoa Thắng nhận hoa sen, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật và lui ra.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Dưới, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiễu trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên.

Bồ-tát Liên Hoa Thắng đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Dưới, đến thế giới sau cùng tên là Liên Hoa, Phật hiệu là Liên Hoa Đức. Đức Phật ấy có lời hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơ thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Dưới. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sanh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng quả Vô Thượng Bồ-Đề. Thấy sự việc

như vậy, Bồ-tát Liên Hoa Thắng và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hở, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rời lui qua ngòi một bên. Các cõi phương Dưới khác cũng như vậy.

Lúc bấy giờ, ở thế giới sau cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Trên tên là Hoan Hỷ, đức Phật hiệu là Hỷ Đức đang thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Hỷ Thọ, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Hỷ Đức bảo Bồ-tát Hỷ Thọ:

- Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Dưới, đến thế giới sau cùng tên là Kham Nhẫn, có Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni sắp thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật nên hiện ra điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Hỷ Thọ vui mừng, hớn hở thưa:

- Bạch Thế Tôn! Con muốn qua thế giới Kham Nhẫn, đánh lễ cúng dường Phật Thích Ca Mâu Ni và các Bồ-tát. Xin Ngài hứa khả cho.

Khi ấy, Phật Hỷ Đức bảo Bồ-tát Hỷ Thọ:

- Lành thay! Lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Hỷ Thọ và dạy:

- Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích Ca và đem lời Ta thưa: Phật Hỷ Đức có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thoải, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhân được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú vào chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại bi khó ai sánh kịp. Do nguyện lực mà sanh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Hỷ Thọ nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật và lui ra.

Khi đi, đại chúng đều đem theo vô số phẩm vật cúng dường tốt đẹp, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Trên, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua

một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiễu trăm ngàn vòng rồi đứng qua một bên.

Bồ-tát Hỷ Thọ đến trước Phật, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Trên, đến thế giới sau cùng tên là Hoan Hỷ, Phật hiệu là Hỷ Đức. Đức Phật ấy có lời hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơ thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sanh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích Ca Mâu Ni nhận hoa sen ấy, rải lại thế giới chư Phật ở phương Trên. Nhờ thần lực của Phật, các hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị hóa Phật ngồi kiết già, thuyết đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sanh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc Vô Thượng Bồ-Đề. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Hỷ Thọ và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hở, khen ngợi, cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui qua ngồi một bên. Các cõi phương Trên khác cũng như vậy.

Lúc bấy giờ, khắp ba ngàn đại thiên thế giới Kham Nhẫn đầy châu báu, các loại hương hoa thơm đẹp rải khắp mặt đất, tràng phan, bảo cái, giảng hàng khắp nơi, cây hoa, cây trái, cây hương thơm, cây vòng hoa, cây y phục, cây châu báu, các cây xen lẫn nhau trang trí khắp nơi, thật đáng vui thích, như ở thế giới Liên Hoa Như Lai, Tịnh Độ Phổ Hoa Như Lai, chỗ cư trú của đồng tử Mạn-thù-thất-lợi, Bồ-tát Thiện Trụ Tuệ và vô lượng các Đại Bồ-tát có oai đức lớn khác.

Quyển Thứ 401

HẾT